

Wojciech Kalinowski

Konferencja konserwatorsko-muzealna w Szczecinie

Ochrona Zabytków 29/1 (112), 65

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

to w ramach Roku Ochrony Zabytków przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Olsztynie i Pracownię Konserwacji Zabytków, Oddział — Gdańsk.

Wygłoszono następujące referaty:
Lucjan Czubieli: *Program ochrony zabytków ruchomych woj. olsztyńskiego*;

Kamila Wróblewska: *Epitafium Piotra Dohny i Katarzyny Czermówny ze zbiorów Muzeum Mazurskiego*;
Maria Erdman-Przełomcowa: *Konserwacja epitafium Piotra Dohny i Katarzyny Czermówny*;

Marian Kutzner: *Problematyka historyczna i konserwatorska zabytków ruchomych Warmii*;

Elżbieta Celińska: *Siedemnastowie-*

czne, polichromowane stropy w katedrze św. Michała we Fromborku,
Maria Lubocka: *Ikonograficzny wystrój kruchty zachodniej katedry we Fromborku*;

Józef Poklewski: *Działalność rzeźbiarska K. Perwanegera na Warmii*;
Alojzy Osada: *Problemy estetyczno-konserwatorskie sali biskupa Andrzeja Batorego w zamku w Lidzbarku Warmińskim*.

Seminarium zakończył objazd konserwatorski na trasie Olsztyn, Lidzbark Warmiński, Orneta, Frombork; objazdowi towarzyszyła dyskusja na temat ostatnich, ważniejszych prac konserwatorskich w zakresie zabytków ruchomych woj. olsztyńskiego. W spotkaniu uczestniczyli pracow-

nicy oddziałów PKZ, przedstawiciele Wojewódzkich Urzędów Konserwatorskich, Biur Dokumentacji Zabytków, Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków, Ośrodka Dokumentacji Zabytków, pracownicy muzealni oraz przedstawiciele lokalnych środowisk naukowych.

Seminaria takie, poświęcone wybranej problematyce naukowej i konserwatorskiej niedużego regionu, są szczególnie pożyteczne, ponieważ pozwalają przyjrzeć się konkretnym pracom konserwatorskim na tle historii regionu, społeczno-gospodarczych uwarunkowań jego sztuki oraz współczesnych kompleksowych programów konserwatorskich.

Bolesław Bielawski

KONFERENCJA KONSERWATORSKO-MUZEALNA W SZCZECINIE

W ramach imprez Międzynarodowego Roku Ochrony Zabytków zorganizowana została w dniach 8—9 czerwca 1975 r. w Szczecinie¹ konferencja pt. *Problemy ochrony i konserwacji zabytków kultury materialnej*, poświęcona problemom badań i ochrony zabytków archeologicznych i etnograficznych.

W pierwszym dniu konferencji wygłoszono następujące referaty:

Władysław Filipowiak: *Stan i perspektywy badań nad wczesnośredniowiecznymi miastami Pomorza Zachodniego*;

Ewa Nawrońska: *Prawno-konserwatorska ochrona wczesnośredniowiecznych zespołów miejskich województwa szczecińskiego*;

Ewa Kierzkowska-Kalinowska i Wojciech Kalinowski: *Problemy dokumentacji archeologiczno-urbanistycznej do planów zagospodarowania przestrzennego wczesnośredniowiecznych stanowisk archeologicznych*;

Ryszard Kukier: *Tradycyjne budo-*

wnictwo ludowe regionu kamieńskiego-wolińskiego;

Stanisław Michno: *Ochrona staromiejskich zespołów urbanistycznych północnej Małopolski*;

Jerzy Łomnicki: *Organizacja archeologiczno-etnograficznego muzeum w plenerze na przykładzie skansenu w Lednogórze*;

Jacek Łapott: *Działalność Muzeum Narodowego w Szczecinie w zakresie ochrony zabytków kultury ludowej*.

Interesujący zestaw referatów, przedstawiających wiele problemów ogólnych związanych z ochroną zabytków kultury materialnej, wywołał ożywioną dyskusję, w której brali udział zarówno przedstawiciele miejscowego środowiska naukowego, jak też liczni uczestnicy spoza Szczecina.

Drugi dzień konferencji przeznaczony był na zwiedzanie Szczecina, Kamienia Pomorskiego i Wolina. W Muzeum Narodowym w Szczecinie zwiedzono też ekspozycję poświęco-

ną wynikiem badań archeologicznych na terenie Pomorza Zachodniego wraz ze znakomitą znaleziskiem Światowida z Wolina oraz niezwykle interesującą ekspozycję wykopalisk słowiańskich w Spandau (Berlin Zachodni), zorganizowaną przez Staatliche Museum Preussischer Kulturbesitz w Berlinie. Przy zwiedzaniu wczesnośredniowiecznych stanowisk w Kamieniu Pomorskim i Wolinie uczestnicy konferencji zwrócili uwagę na bezmyślne i skandaliczne niszczenie warstw kulturowych w centrum dawnych osad przez wykopy budowlane. Spowodowało to liczne interwencje, których efektem była audycja poświęcona Wolinowi w Polskim Radio w dniu 21.VI.1975 r.

Wojciech Kalinowski

¹ Konferencja zorganizowana została przez Wojewódzkiego Konserwatora w Szczecinie, Muzeum Narodowe w Szczecinie oraz Okręgową Komisję Opieki nad Zabytkami PTK przy współudziale Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków MKIS.

KONFERENCJA NA TEMAT PROBLEMÓW „REKONSTRUKCJI” MAŁYCH I ŚREDNICH MIAST W NRD

W dniach 12—13 czerwca 1975 r. odbyło się w Mühlhausen (Turynia) wewnętrzne seminarium poświęcone problemom „rekonstrukcji” małych i średnich miast, zorganizowane przez Stowarzyszenie Architektów NRD (Bund der Architekten der Deutschen Demokratischen Republik). W seminarium na zaproszenie organizatorów wzięli udział przedstawiciele Polski (prof. dr hab. arch. Wojciech Kalinowski), Węgier (arch. János Sedlmayr) i Czechosłowacji (doc. arch. Jan Krásny). Wygłoszono 10 referatów dotyczących spraw przebudowy starych zasobów mieszkaniowych w miastach historycz-

nych NRD (W. Weigel, W. Müller, K. H. Ebert, E. Lorentz, C. Krause, L. Deiters, B. Klemm, K. H. Hertzschuch, D. Zander, J. Beigs i C. Krause) oraz referat dotyczący rewaloryzacji małych i średnich miast polskich (W. Kalinowski).

Głównymi problemami, poruszonymi na seminarium, były zagadnienia modernizacji starych zasobów mieszkaniowych o „wartościach historyczno-kulturalnych” oraz metody planowania i projektowania nowego budownictwa mieszkaniowego, wznoszonego metodami uprzemysłowionymi, na obszarach uzyskanych po rozebraniu zabudowy w złym

stanie technicznym, choć nie pozbawionej wartości zabytkowych. W wielu wypadkach przeznaczają się do wyburzenia kwartały z zabudową ze schyłku XVIII i XIX w. (niekiedy też wcześniejszą), której stan techniczny wymaga poważniejszych zabiegów konserwatorskich. Sytuacja ta jest zrozumiała wobec stałego braku sił roboczych w budownictwie i konieczności stosowania uprzemysłowionych metod wznoszenia budynków, narzucających określone rygory organizacyjne wykonawstwa.

Warto tu zaznaczyć, że zachowane miasta Turynii, jak np. Mühlhau-